

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Perpignan (Γαλλία) στις 14 Δεκεμβρίου 2015 — Procureur de la République κατά Noria Distribution SARL

(Υπόθεση C-672/15)

(2016/C 090/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Perpignan

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ασκών την ποινική δίωξη: Procureur de la République

Κατηγορουμένη: Noria Distribution SARL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) [Αντιτίθενται] η οδηγία 2002/46/EK ⁽¹⁾ και [οι] κοινοτικές αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων [και] της αμοιβαίας αναγνωρίσεως στην εφαρμογή εθνικής νομοθετικής πράξης, όπως η απόφαση της 9ης Μαΐου 2006 η οποία απαγορεύει κάθε διαδικασία αμοιβαίας αναγνωρίσεως όσον αφορά τα συμπληρώματα διατροφής με βάση βιταμίνες και ανόργανα στοιχεία, τα οποία προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, αποκλεισμένης της εφαρμογής της απλοποιημένης διαδικασίας για τα νομίμως κυκλοφορούντα στο εμπόριο προϊόντα [παραλειπόμενα] [των οποίων οι αξίες υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζει] η απόφαση της 9ης Μαΐου 2006;
- 2) Επιτρέπει η οδηγία 2002/46/EK, μεταξύ άλλων το άρθρο 5, αλλά και οι αρχές που διατυπώνονται από την κοινοτική νομολογία περί των διατάξεων σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων τον καθορισμό των ανώτατων ημερησίων δόσεων σε βιταμίνες και ανόργανα στοιχεία αναλόγως των συνιστώμενων ημερησίων δόσεων κάνοντας δεκτή αξία ίση προς το τριπλάσιο των συνιστώμενων ημερησίων δόσεων για τις θρεπτικές ουσίες με τους λιγότερους κινδύνους, αξία ίση προς τις συνιστώμενες ημερησίες δόσεις για τις θρεπτικές ουσίες που ενέχουν κίνδυνο υπερβάσεως του ανώτατου ορίου ασφαλείας, και αξία κατώτερη των συνιστώμενων ημερησίων δόσεων αν όχι [μηδενική] για τις θρεπτικές ουσίες που ενέχουν τους περισσότερους κινδύνους;
- 3) Επιτρέπουν η οδηγία 2002/46/EK, αλλά και οι αρχές που διατυπώνονται από την κοινοτική νομολογία περί των διατάξεων σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων τον καθορισμό των δόσεων [σε] σχέση με τις εθνικές επιστημονικές γνώμες ενώ πρόσφατες διεθνείς επιστημονικές γνώμες [καταλήγουν σε] ανώτερες δόσεις υπό παρόμοιες συνθήκες χρήσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής (ΕΕ L 183, σ. 51).

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2015 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 7 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση T-299/11, European Dynamics Luxembourg SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ, European Dynamics Belgium SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-677/15 P)

(2016/C 090/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: N. Bambara, καθώς και P. Wytinck, B. Hoorelbeke, δικηγόροι)

Αναιρεσιβλητές: European Dynamics Luxembourg SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ, European Dynamics Belgium SA

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— κατά κύριο λόγο

— να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το μέρος που με αυτή κρίθηκε ότι η απόφαση περί αναθέσεως βαρύνεται με διάφορες ουσιαστικές παρανομίες, συμπεριλαμβανομένων της παραβίασεως των αρχών της ισότητας των ευκαιριών και της διαφάνειας, προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως και διαφόρων πλημμελειών ως προς την αιτιολογία (σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως), και κατά το μέρος που με αυτή υποχρεώθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει αποζημίωση στην European Dynamics Luxembourg για απώλεια της ευκαιρίας να της ανατεθεί η σύμβαση-πλαίσιο (σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως),

— να απορρίψει το αίτημα ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως περί αναθέσεως και το αίτημα αποζημιώσεως που διατύπωσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα πρωτοδικώς·

— επικουρικώς, να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το μέρος που με αυτή κρίθηκε ότι η απόφαση περί αναθέσεως βαρύνεται με διάφορες ουσιαστικές παρανομίες, συμπεριλαμβανομένων της παραβίασεως των αρχών της ισότητας των ευκαιριών και της διαφάνειας, προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως και διαφόρων πλημμελειών ως προς την αιτιολογία, και κατά το μέρος που με αυτή υποχρεώθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει αποζημίωση στην European Dynamics Luxembourg για απώλεια της ευκαιρίας να της ανατεθεί η σύμβαση-πλαίσιο, και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— επικουρικότερον, να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το μέρος που με αυτή υποχρεώθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει αποζημίωση στην European Dynamics Luxembourg για απώλεια της ευκαιρίας να της ανατεθεί η σύμβαση-πλαίσιο, και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— να καταδικάσει τις πρωτοδικώς προσφεύγουσες-ενάγουσες σε όλα τα έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με την αίτηση ανατρέσεως προβάλλονται τέσσερις βασικοί λόγοι και συγκεκριμένα ότι: 1) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των αρχών της ισότητας των ευκαιριών και της διαφάνειας και δεν τήρησε την υποχρέωση να αιτιολογήσει την απόφασή του, όπως αυτή επιβάλλεται με το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, 2) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των σχετικών με τα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κριτηρίων, 3) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 100, παράγραφος 2, του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, και 4) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω της επιδικάσεως αποζημιώσεως για απώλεια ευκαιρίας.
2. Με τον πρώτο λόγο ανατρέσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν αξιολόγησε και δεν διαπίστωσε κατά πόσον ο καθορισμός συντελεστή βαρύτητας για τα επιμέρους κριτήρια των πρώτων τεχνικών κριτηρίων αναθέσεως, ο οποίος δεν ανακοινώθηκε στους προσφέροντες πριν την υποβολή των προσφορών τους 1) αποτελούσε μεταβολή των κριτηρίων αναθέσεως της συμβάσεως που περιλαμβάνονταν στα τεύχη του διαγωνισμού ή στην προκήρυξη του διαγωνισμού, 2) περιλάμβανε στοιχεία τα οποία, αν είχαν καταστεί γνωστά κατά τον χρόνο προετοιμασίας των προσφορών, θα μπορούσαν να έχουν επηρεάσει την εν λόγω προετοιμασία, ή 3) πραγματοποιήθηκε βάσει εκτιμήσεων που θα μπορούσαν να συνεπάγονται δυσμενή διάκριση σε βάρος ενός από τους προσφέροντες. Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ανατρέσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, κατά το μέρος που δεν αιτιολόγησε γιατί, κατά την εκτίμησή του, ο καθορισμός των μη ανακοινωθέντων συντελεστών βαρύτητας για τα επιμέρους κριτήρια του πρώτου κριτηρίου αναθέσεως επηρέασε δυσμενώς τις ευκαιρίες των πρωτοδικώς προσφευγουσών-εναγουσών να καταταγούν στην πρώτη ή στη δεύτερη θέση του συστήματος προτεραιότητας που εφαρμόστηκε στο πλαίσιο του επίμαχου διαγωνισμού.
3. Με τον δεύτερο λόγο ανατρέσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν εξέτασε αν τα διαπιστωθέντα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως στα οποία υπέπεσε η επιτροπή αξιολογήσεως κατά την αξιολόγηση της προσφοράς της European Dynamics βάσει του πρώτου και του δεύτερου κριτηρίου αναθέσεως μπορούσαν να έχουν επίπτωση στο τελικό περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως περί αναθέσεως. Το αναιρεσείον επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υποχρεούται να εξετάσει αν τα διαπιστωθέντα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως θα μπορούσαν να έχουν ως συνέπεια τη διαφορετική έκβαση της διαδικασίας του διαγωνισμού, λαμβάνοντας υπόψη τις εξής δύο παραμέτρους. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εξετάσει αν, ελλείψει των ως άνω πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως, η μη επιλεγείσα προσφέρουσα θα είχε συγκεντρώσει επαρκή αριθμό μορίων ώστε να καταταγεί σε υψηλότερη θέση κατά το σύστημα της προτεραιότητας. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει αν τα διαπιστωθέντα πρόδηλα σφάλματα έχουν επίπτωση στη βαθμολογία που δόθηκε βάσει συγκεκριμένου (επιμέρους) κριτηρίου, εφόσον υφίστανται διάφοροι άλλοι λόγοι (μη βαρυνόμενοι με πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως) οι οποίοι δικαιολογούν εξίσου τη συνολική βαθμολογία.

4. Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον εξέτασε σε μεμονωμένη βάση και όχι στο συνολικό τους πλαίσιο καθεμία από τις παρατηρήσεις της επιτροπής αξιολογήσεως και, ως εκ τούτου, εκτίμησε την τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά τρόπο αυστηρότερο από εκείνον ο οποίος εφαρμόζεται κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν εξέτασε αν οι άλλοι (μη βαρυνόμενοι με πλημείλειες από απόψεως υποχρεώσεως αιτιολογήσεως) λόγοι τους οποίους παρέθεσε το ΓΕΕΑ για να αιτιολογήσει τη βαθμολογία βάσει του πρώτου κριτηρίου αναθέσεως, μπορούσαν εντούτοις να στηρίξουν επαρκώς τη νομιμότητα της επίμαχης βαθμολογίας. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κατά το μέρος που ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω παραβάσεως του άρθρου 100, παράγραφος 2, του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού σε συνδυασμό με το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.
5. Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την επιδίκαση αποζημιώσεως στην πρώτη πρωτοδικώς προσφεύγουσα-ενάγουσα, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε η συνδρομή μίας από τις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης των θεσμικών οργάνων της Ένωσης (και συγκεκριμένα της προϋποθέσεως περί παράνομης ενέργειας). Επικουρικώς, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτός μόνο ο πρώτος λόγος αναίρεσως που αυτό προβάλλει, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί και κατά το μέρος που επιβάλλει υποχρέωση αποζημιώσεως, δεδομένου ότι εν προκειμένω δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των υπόλοιπων παράνομων ενεργειών (πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ή μη τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως) και της προβαλλόμενης ζημίας. Επικουρικότερον, το αναιρεσείον ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως λόγω αντιφατικής διατυπώσεως, αφενός, των σκέψεων της αποφάσεως αυτής και, αφετέρου, του δεύτερου σημείου του διατακτικού της. Όπως επικουρικώς, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το διατακτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περιέχει τυπικό σφάλμα, διότι υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι το ΓΕΕΑ προς καταβολή αποζημιώσεως στην European Dynamics Luxembourg λόγω απώλειας ευκαιρίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ουγγαρία) στις 23 Δεκεμβρίου 2015 — Shiraz Baig Mirza κατά Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal**

(Υπόθεση C-695/15)

(2016/C 090/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Shiraz Baig Mirza

Καθής: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (¹) (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι
- α) τα κράτη μέλη μπορούν να ασκούν το δικαίωμα να προωθούν τον αιτούντα προς ασφαλή τρίτη χώρα μόνον πριν από τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους ή μπορούν να ασκήσουν το εν λόγω δικαίωμα και μετά τον προσδιορισμό αυτόν;
- β) Η απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση είναι διαφορετική στην περίπτωση που το κράτος μέλος διαπιστώνει ότι είναι το υπεύθυνο κράτος όχι κατά την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε για πρώτη φορά η αίτηση ενώπιον των αρμόδιων αρχών του, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III και με το κεφάλαιο III του ίδιου κανονισμού, αλλά όταν υποδέχεται τον αιτούντα, προερχόμενο από ένα άλλο κράτος μέλος, κατόπιν αιτήματος μεταφοράς ή εκ νέου ανάληψής του, κατ' εφαρμογή των κεφαλαίων V και VI του κανονισμού Δουβλίνο III;